

http://www.helleniclawyer.eu/2016/03/blog-post_25.html

Ο Δικαστής Αναστάσιος Πολυζωίδης και η απολογία του

Παρασκευή, Μαρτίου 25, 2016

Ο Αναστάσιος Πολυζωίδης, γεννήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 1802 ήταν Έλληνας πολιτικός, δημοσιογράφος, συγγραφέας και δικαστικός. Είχε εκλεγεί πληρεξούσιος και είχε πάρει θέσεις υπουργού Παιδείας, νομάρχη, μέλους του Αρείου Πάγου και του Συμβουλίου της Επικράτειας στο νεοσύστατο Ελληνικό κράτος.

Γεννήθηκε στο Μελένικο της βορειοανατολικής Μακεδονίας.

Τις σπουδές του τις ξεκίνησε στην Βιέννη το 1817 στα νομικά, ιστορία και κοινωνικές επιστήμες.

Το 1821 τον βρήκε στο Βερολίνο, προκειμένου να συνεχίσει τις σπουδές του. Με το ξεκίνημα της επανάστασης διέκοψε τις σπουδές του και επέστρεψε στην Ελλάδα.

Μετά από πολλές περιπέτειες βρέθηκε στο Μεσολόγγι όπου συνεργάστηκε με τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο, ασπάστηκε τις πολιτικές του αντιλήψεις και έγινε γραμματέας του εκτελεστικού.

Ήταν ο κύριος συντάκτης της Διακήρυξης της Ανεξαρτησίας της Ελλάδος, η οποία και συμπεριλήφθηκε αυτούσια στο "Προσωρινόν Πολίτευμα της Ελλάδος" , το οποίο ήταν και το πρώτο σύνταγμα της Πολιτείας.

Το 1827 τον επέλεξαν ως πληρεξούσιο στην Εθνοσυνέλευση της Τροιζήνας ενώ τον Οκτώβριο του ίδιου έτους αναχώρησε για το Παρίσι για να ολοκληρώσει τις σπουδές του.

Όταν επέστρεψε από την Γαλλία εξέδωσε στην Ύδρα την εφημερίδα «Απόλλων» με σκληρή κριτική για την διακυβέρνηση του Καποδίστρια.

Το 1832 διορίστηκε από την Αντιβασιλεία πρόεδρος του πενταμελούς δικαστηρίου του Ναυπλίου στην δική των Κολοκοτρώνη, Πλαπούτα κ.ά.

Ο Αναστάσιος Πολυζωίδης γνώριζε πολύ καλά για την αθωότητα των κατηγορουμένων αγωνιστών, είχε ιδίαν αντίληψη για τον σκοπό και πρόθεση όσων προσπαθούσαν να ελέγξουν πλήρως την Ελλάδα και αρνήθηκε να υπογράψει την απόφαση καταδίκης τους σε θάνατο για εσχάτη προδοσία.

►Δείτε στην φώτο την καταδικαστική απόφαση στην οποία λείπουν δύο υπογραφές η δική του και του Γεωργίου Τερτσέτη ►

Αποφάσις.

1. Ο Δ. Πλαπούτας και Θ. Κολοκοτρώνης καταδικάζονται εις θάνατον ως ένοχοι εσχάτης προδοσίας ήτοι των κακουργημάτων των ενδιαλαμβανομένων εις το άρθρον 2 του § Α και Γ του Εγκληματικού Απανθίσματος, και εις το άρθ. 2 του από 9/21 Φεβρ. 1833. Βασιλικού Διατάγματος κατά τα αυτά άρθρα, και εις τα δικαστικά έξοδα και των μαρτύρων δραμ. 1047 $\frac{93}{100}$ ήτοι χιλίας τεσσαράκοντα επτά και λεπτά εννεηήκοντα τρία.

2. Η ποινή ισόβιας θανάτου μετατρέσθαι εις την ειρήν του βρεϊτικου Ναυαίου κρατίδιου.

3. Οι καταδικασθέντες κρινονται όβριτοι της Βασιλικής χάριτος των ειρήν θείων Ιουίστινι ειδικώς το Δικαστήριο από των όλων Μεγαλότατα.

4. Αναβάλλεται η έπιτίμιος της ποινής άπεθόως μέχρι της ενθάσεως της περί των χείρας αιτίσεως.

5. Οι έπιτίμιος της Εμπρατικής να διατάξω των ποινών άπίθασιν.

6. Αιτίγγραρον αύτως να κριναισιν εις την Ειρήνισιν της Εμπρατικής.

Εξεδόθη και έδωκεσιν εις α Κουρτίαν των ίμοζών έδωκε. Α.?

το χριζοσ όταυσεισθό γριουσθό αυτότεν όγιος.

Θ. Κολοκοτρώνης:

• Ο Βίγγριος

• Δ. Κ. Κολοκοτρώνης

• φ. Κολοκοτρώνης

•

"1. Ο Δ. Πλαπούτας και Θ. Κολοκοτρώνης καταδικάζονται εις θάνατον, ως ένοχοι εσχάτης προδοσίας, ήτοι των κακουργημάτων των ενδιαλαμβανομένων εις το άρθρον 2 του § Α και Γ του Εγκληματικού Απανθίσματος και εις το άρθρον 2 του από 9/21 Φεβρουαρίου 1833 Βασιλικού Διατάγματος, κατά τα αυτά άρθρα, και εις τα δικαστικά έξοδα και των μαρτύρων δραχμ. 1047 και 93/100, ήτοι χιλίας τεσσαράκοντα επτά και λεπτά εννεηήκοντα τρία.

2. Η παρούσα απόφασις θέλει εκτελεσθή εις την εκτός του Φρουρίου Ναυπλίου πλατείαν.
 3. Οι καταδικασθέντες κρίνονται άξιοι της Βασιλικής χάριτος, την οποίαν θέλει ζητήσει επισήμως το Δικαστήριον από την Αυτού Μεγαλειότητα.
 4. Αναβάλλεται η εκτέλεσις της παρούσης αποφάσεως μέχρι της έκβάσεως της περί της χάριτος αιτήσεως.
 5. Ο Επίτροπος της Επικρατείας να εκτελέση την παρούσαν απόφασιν.
 6. Αντίγραφαν αυτής να κοινοποιηθή εις τον Επίτροπον της Επικρατείας.
- Εξεδόθη και εδημοσιεύθη εν Ναυπλίω την εικοστήν έκτην Μαΐου του χιλιοστού οκτακοσιοστού τριακοστού τετάρτου έτους.

Ο Πρόεδρος Ο Γραμματέας

..... X. ΖΩΤΟΣ

A. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Δ. Κ. ΣΟΥΤΣΟΣ

Φ. ΦΑΓΚΟΥΛΗΣ

....."

Η απόφαση του αυτή προκάλεσε τη φυλάκιση και την δίωξη του από την Αντιβασιλεία.

Δεν υπέγραψε την καταδικαστική απόφαση όσο και αν τον απειλούσαν, προσπάθησαν με την βία να υφαρπάξουν την υπογραφή, τους δήλωσε όμως :

“Το σώμα μου δύνασθε να το κάμητε όπως θέλετε, αλλά τον στοχασμόν μου, την συνείδησίν μου, δεν θα δυνηθήτε να τα παραβιάσητε”.

Απολύθηκε, φυλακίστηκε για τέσσερις μήνες και κατόπιν δικάστηκε κι εκείνος – όπως και ο Τερτσέτης – για απείθεια στο δικαστήριο.

Η δίκη τους διεξήχθη στο ίδιο τζαμί στο Ναύπλιο «ενώπιον του Εγκληματικού Δικαστηρίου», με Επίτροπο τον Mason, όπως και στην δική Κολοκοτρώνη κλπων αγωνιστών.

Το εν λόγω δικαστήριο τελικά, με απaráμιλλο σθένος και αφοσίωση την απόδοση της Δικαιοσύνης, παρά την ύπαρξη του Mason, στάθηκε στο ύψος του και τους αθώωσε.

Η σύνθεση του ήταν :

Πρόεδρος ο Ιωάννης Σωμάκης μέλη οι

Ζηνόβιος Βλάβης, Κανούσης, Λεονταρίδης και Αντώνιος Κριεζής

Δείτε απόσπασμα της συγκλονιστικής απολογίας του ➡

«Όταν κανείς ενδιαφέρεται για την τύχη ενός έθνους ή ενός ανθρώπου, πρέπει να τους μιλάει την γλώσσα της λογικής και της αλήθειας. Θα 'θελα αν είναι δυνατόν να τ' ακούσει ολόκληρη η Ελλάδα. Τυχοδιώκτες κάθε χώρας έσπευσαν να την υπερασπιστούνε, πολύ λίγοι ενδιαφέρονται γι' αυτήν από ζήλον αφιλοκερδή. Να ποιες νομίζω πως είναι οι απότερες σκέψεις τους: "Η Ελλάδα μαστίζεται από διχόνοιες. Εκεί θα μπορέσουμε να αποκτήσουμε πλούτη κι εξουσία ίσως, ποιος ξέρει", λένε οι πιο επίσημοι, "αν δεν καταφέρουμε να καθίσουμε πάνω στον θρόνο

του Άργους ή των Μυκηνών. Οι Έλληνες είναι αμαθείς και αγροίκοι. Ήτανε σκλάβοι των Τούρκων. Τώρα η σειρά μας να κυριαρχήσουμε πάνω τους και μ' αυτό θα τους κάνουμε μεγάλη τιμή”.

Αν εμείς οι Έλληνες είμαστε σόφρονες, δεν πρέπει να αφεθούμε να μας θαμπώσουνε οι ψεύτικες και συμφεροντολόγες εκδηλώσεις τους. Πρέπει να κάνουμε χρήση των υπηρεσιών τους, να τους αμείψουμε γενναία. Να μη τους δώσουμε, όμως, παρά μια δευτερεύουσα εξουσία, όπου δεν θα μπορούν να κάνουν κατάχρηση. Να θυμόμαστε πάντα πως αυτοί που φωνασκούν περισσότερο για χάρη της ελευθερίας είναι άπληστοι για κυριαρχία και σκοταδισμό.

Πιστεύω πως ο Καποδίστριας ήρθε απ' έξω με την υπερηφάνεια του παντογνώστη κι ανέλαβε την εξουσία. Ανέλαβε να φτιάξει ένα σπίτι, χωρίς να ξέρει τις ανάγκες αυτών που το κατοικούσαν. Μας είπε «έτσι ζουν στην Ευρώπη, έτσι πρέπει να ζήσετε κι εσείς». Ήταν επόμενο να χαθεί ο Καποδίστριας. Ο τόπος αυτός ήταν σκληρός. Το αίμα έχει κάνει το χώμα πέτρα. Το κλίμα είναι ύπουλο, βαρύ. Είτε από ελονοσία, όπως ο λόρδος Μπάιρον, είτε από πιστόλι και μαχαίρι θα πεθαίνουν οι ξένοι. Η Ελλάδα αργά ή γρήγορα ξερνάει τα ξένα σώματα που πάνε ν' ακουμπήσουν επάνω της κι ας έχουν τις καλύτερες προθέσεις.

Η έννοια του δικαίου είναι σχετική. Το δίκαιο για να είναι δυνατό έχει ανάγκη από εθνισμό. Ποιος είναι ο εθνισμός σου, Επίτροπε; Είσαι Εγγλέζος κι επειδή είσαι αλλοεθνής, δεν μπορείς να είσαι δίκαιος. Δεν μπορείς να δικάσεις Έλληνες. Ξέρεις να λες Ελλάδα στα ελληνικά, μα τίποτα δεν νιώθεις από ό, τι σπουδαίο, μεγάλο κι αιώνιο κρύβει τούτη η λέξη στα σπλάχνα της.

Κατέλαβες την θέση του εισαγγελέως σε ελληνικόν δικαστήριο, αλλά δεν έχεις θέση στην ελληνική δικαιοσύνη, Επίτροπε. Θέλεις να δικάσεις τους Έλληνες με τον πατριωτισμόν του Εγγλέζου. Αυτό δεν γίνεται. Ο εθνισμός μας, ω Επίτροπε, είναι θεμελιωμένος εις τα αίματα 800.000 Ελλήνων που θυσιάστηκαν εις τον Αγώνα.

Είστε υποκριταί, γιατί λέτε ότι αγαπάτε την Ελλάδα, αλλά ζητάτε να αποκεφαλίσετε τους Έλληνες. Και τι Ελλάδα θα απομείνει χωρίς τους Έλληνες; Μήπως θέλετε να σφάζετε εμάς, για να κατοικηθεί από σας, ω Φιλέλληνες; Ζητήσαμε την βοήθειάν σας. Ζητήσαμε τον πολιτισμό σας κι εσείς μας φέρατε κρεμάλες και ξιφολόγχες. Φως ζητήσαμε, σκοτάδι μας φέρατε. Κατηγορείς τον Κολοκοτρώνη, γιατί ελευθέρωσε την Ελλάδα. Επιβουλεύεσαι τον Κολοκοτρώνη, που επικεφαλής ενός έθνους σας υποχρέωσε να του παραχωρήσετε την ελευθερία του, γιατί εσύ και οι προϊστάμενοί σου δεν θέλατε να ελευθερωθούμε. Και αφού δεν μπορείτε να αφανίσετε όλους τους Έλληνες και καλυπτόμενοι απ' την ανάγκη που σας έχουμε, δολοφονείτε τους πρώτους αυτού του τόπου, γιατί έχετε μίσος εναντίον

του γένους μας, που πάντα μέσα σε ολόκληρη την Ιστορία του στάθηκε απέναντι στους τυράννους και την τυραννία. Γιατί, όντας τούτος ο τόπος πέρασμα γι' άλλες θάλασσες, για μεγάλα κέρδη και συμφέροντα, έχει το κακό ιδίωμα να κατοικείται από έναν δύσκολο, ατίθασο και υπερήφανο λαό».

Όταν ενηλικιώθηκε ο Όθωνας αποκαταστάθηκε και διορίστηκε αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου και Σύμβουλος Επικρατείας.

Το 1837 διορίστηκε υπουργός Παιδείας και Εσωτερικών.

Όταν ανέλαβε υπουργός Παιδείας συνέβαλε καταλυτικά στη θεμελίωση του Εθνικού Πανεπιστημίου, ενώ ως υπουργός Εσωτερικών αγωνίστηκε για την ελευθερία του λόγου.

Το 1862 ανέλαβε νομάρχης Αττικοβοιωτίας.

Ο Αναστάσιος Πολυζωίδης ήταν ο πρώτος που χρησιμοποίησε, σε ομιλία του στο Ναύπλιο, τον όρο Ιερή πόλη για το Μεσολόγγι, όρος που από τότε καθιερώθηκε.

Έφυγε από την ζωή το 1873 στην Αθήνα.